

Uzasadnienie

Plan zadań ochronnych (PZO) dla obszaru Natura 2000 Łebskie Bagna PLH220040 został opracowany na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186 ze zm.).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla obszaru Natura 2000 sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat; pierwszy projekt sporządza się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszar mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Obszar Natura 2000 Łebskie Bagna PLH220040 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2008 r., przyjmującą, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. Urz. UE L43 z 13.02.2009 r.), notyfikowaną jako dokument nr C(2008) 8039 (2009/93/WE). Aktualna decyzja w sprawie obszaru Natura 2000 Łebskie Bagna została wydana dnia 7 listopada 2013 r. Zawiera ona siódmy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny. Decyzja ta notyfikowana jest jako dokument nr C(2013) 7358 (2013/741/EU) Dz. Urz. UE z dn. 21.12.2013, L 350/287.

Obszar Natura 2000 Łebskie Bagna posiada łączną powierzchnię 211,47 ha i położony jest w całości na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. Teren, na którym znajduje się obszar, łącznie z jeziorem dystroficznym stanowi własność Skarbu Państwa, w zarządzie PGL Lasy Państwowe Nadleśnictwo Lębork.

Obszar Natura 2000, stanowi dwa rezerваты przyrody „Czarne Bagno” oraz „Łebskie Bagno”. Rezerwat „Czarne Bagno” posiada zatwierdzony plan ochrony ustanowiony w drodze rozporządzenia nr 28/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 22 października 2007 r. (Dz. U. Woj. Pom. z 2007 r. nr 155, poz. 2908). Ponieważ plan ochrony rezerwatu nie uwzględnia zakresu art. 28 ust 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, Plan Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 obejmuje teren rezerwatu przyrody „Czarne Bagno”

Rezerwat „Łebskie Bagno” posiada zatwierdzony plan ochrony ustanowiony w drodze rozporządzenia nr 32/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 grudnia 2007 r. (Dz. U. Woj. Pom. z 2007 r. nr 170, poz. 3682). Ponieważ plan ochrony rezerwatu nie uwzględnia zakresu art. 28 ust 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, Plan Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łebskie Bagno obejmuje również teren rezerwatu przyrody „Łebskie Bagno”.

Obszar Natura 2000 zaprojektowano dla ochrony następujących siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory:

- 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne
- 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji
- 91D0 Bory i lasy bagienne.

Podczas prac nad planem zadań ochronnych zweryfikowano informacje o obszarze Natura 2000 oraz zidentyfikowano miejsce występowania siedlisk będących przedmiotami ochrony. Dokonano oceny stanu poszczególnych siedlisk przyrodniczych oraz zidentyfikowano dla nich zagrożenia, istniejące i potencjalne.

Ocena stanu ochrony siedlisk przyrodniczych wykazała, że stan ochrony siedliska 3160 jest właściwy (FV), natomiast stan ochrony siedlisk 7110, 7120 i 91D0 - niezadawalający (U1).

Najważniejszymi ze zidentyfikowanych zagrożeń była eutrofizacja siedlisk oligotroficznym na skutek pozostawiania dużej ilości chrustu pozostawionej po zabiegach ochrony czynnej oraz zaprzestanie prowadzenia zabiegów ochrony czynnej - ekspansja brzozy i sosny.

Za najważniejsze cele działań ochronnych uważa się zachowanie niskiego zwarcia drzew na torfowisku oraz uzyskanie i utrzymanie właściwego stanu uwodnienia.

Działania ochronne wraz z działaniami zaplanowanymi na terenie rezerwatów, zapisanymi w planach ich ochrony, zabezpieczają zachowanie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony

obszaru.

Zaplanowany monitoring będzie dotyczył stanu ochrony siedlisk przyrodniczych – przedmiotów ochrony obszaru. Monitoring przyjęto zgodnie z metodyką do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zatem oszacowanie wartości poszczególnych parametrów i wskaźników struktury i funkcji będzie określone i zwaloryzowane wg przewodników metodycznych wydawanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Ocena stanu ochrony siedlisk przyrodniczych powinna odbywać się dla siedlisk:

- 3160 jednorazowo w drugiej połowie obowiązywania PZO,
- 7110 od drugiego roku obowiązywania PZO co 3 lata, dwukrotnie,
- 7120 od trzeciego roku obowiązywania PZO co 3 lata, dwukrotnie,
- 91D0 jednorazowo w drugiej połowie obowiązywania PZO.

Koszty działań ochronnych w ciągu 10 lat obowiązywania planu oszacowano na łącznie 50 tys. zł. Koszt planowanego monitoringu oszacowano łącznie na około 31 tys. zł. Środki te planuje się pozyskać z funduszy wspierających finansowo działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo, np. WFOŚiGW w Gdańsku.

Nie wskazano zmian do zapisów zawartych w istniejącym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska.

Nie wskazano potrzeby sporządzenia planu ochrony dla obszaru Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zapewniono możliwość udziału w pracach nad tworzeniem projektu PZO, osobom zainteresowanym i działającym w obrębie siedlisk. W tym celu zorganizowano dwa spotkania dyskusyjne, których tematem były zapisy w projekcie PZO. Informację o przystąpieniu do sporządzenia PZO zamieszczono na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Nowa Wieś Lęborska, Starostwa Powiatowego w Lęborku oraz w prasie („Dziennik Bałtycki” z dn. 2 kwietnia 2012 r.).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.), został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania z projektem PZO oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planu. Informacje powyższe zostały zamieszczone w formie obwieszczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, na tablicach ogłoszeń: RDOŚ w Gdańsku, Urzędu Gminy Nowa Wieś Lęborska, Starostwa Powiatowego w Lęborku oraz w prasie („Gazeta Wyborcza” z dn. 27 sierpnia 2013 r.). Na wniesienie uwag i wniosków do projektu PZO wyznaczono okres 21 dni. W wyznaczonym czasie wpłynęły następujące uwagi i wnioski:

1. Klubu Przyrodników (pismo nr L.dz. 822/2013 z dn. 09.09.2013 r), dotyczące, cyt.:

- „w dokumentacji PZO jako istotni interesariusze powinny być zidentyfikowani: Klub Przyrodników oraz Fundacja Rozwoju Ekosystemu Gdańskiego, które zrealizowały przedsięwzięcia dotychczasowej czynnej ochrony tych obiektów” – uwaga nie została uwzględniona, gdyż nie dotyczy treści zarządzenia;

- „jeżeli przyjęto interpretację, że skupienia wrzosu i wrzośca bagiennego na murszach w rez. Czarne Bagno to siedlisko 7120, a nie 4010, to wówczas nie należy utrzymywać wpisu siedliska 4010 w SDF, nawet z oceną D. W takiej sytuacji wpis siedliska należy usunąć z SDF jako błąd interpretacyjny” – siedlisko 4010 nie jest wymienione w SDF;

- „dotychczasowa czynna ochrona obiektów wymaga szczegółowego opisanie w dokumentacji PZO, a jej skutki - oceny z punktu widzenia celów ochrony obszaru Natura 2000. Proszę opisać obecny stan powierzchni po wycięciu drzew (do jakiego stopnia nastąpiła regeneracja mszarów)? Proszę opisać dotychczasowe skutki reintrodukcji torfowców. Proszę opisać warunki hydrologiczne, na podstawie prowadzonego przez RDOŚ w Gdańsku monitoringu” – stan ochrony torfowisk objętych przedmiotem ochrony w obszarze, został oceniony zgodnie z parametrami monitoringu GIOŚ. Wskaźnik pokrycia mchów, w przypadku siedliska 7110

we wszystkich płatach na powierzchni w wydz. 358c, 364b (rezerwat „Łebskie Bagno”) oceniono na FV (właściwy), a w przypadku siedliska 7120, w wydz. 391g (rezerwat „Czarne Bagno”) oceniono na U2 (zły). Wskaźnik odpowiedniego uwodnienia oceniono na FV we wszystkich płatach siedliska 7110 na powierzchni w wydz. 358c, natomiast w płatach siedliska 7110 w wydz. 364b (rezerwat „Łebskie Bagno”) na U1 (niezadowolający). W przypadku siedliska 7120, w wydz. 391g (rezerwat „Czarne Bagno”) wskaźnik odpowiedniego uwodnienia oceniono na U2 (zły);

- „w naszej ocenie przegrrody na rowach w tych obiektach wymagają podwyższenia, a nie tylko utrzymania i konserwacji. Proszę odnieść się do tego zagadnienia, na podstawie prowadzonego przez RDOŚ w Gdańsku monitoringu hydrologicznego” - wykonawca PZO w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji terenowej stwierdził poprawę warunków wodnych w ramach istniejącego systemu zastawek na otaczających rowach melioracyjnych na siedlisku 7110 oraz kaskadowego systemu zastawek na siedlisku 7120. Adekwatnie do tego oceniono wskaźnik odpowiedniego uwodnienia.

Wyniki monitoringu hydrologicznego (opisane w Pracy zbiorowej Przyroda rezerwatów Łebskie Bagna i Czarne Bagna, pod redakcją M. Herbichowej i J. Herbicha, Fundacja Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego 2011) wskazują, że cyt.: „proces podnoszenia się lustra wody w tak rozległych torfowiskach jest wieloletni. Skuteczność i wielkość piętrzenia jest monitorowana od momentu wybudowania przegród”.

W ww. publikacji, w rozdziale nr 10 pkt 10.1.1 Łebskie Bagno, dotyczącym wyników monitoringu poziomu lustra wody stwierdzono, że w sieci piezometrów ręcznych cyt.: „stan wody na omawianym torfowisku w sierpniu 2006 był bardzo niski. Jesienią 2006 nastąpiła znaczna poprawa warunków wodnych. W kolejnych miesiącach, aż do końca okresu pomiarowego w sierpniu 2007 r. lustro wody utrzymywało się na poziomie zbliżonym do zarejestrowanego jesienią 2006 r.” Natomiast w sieci 5 rejestratorów automatycznych, w serii pomiarów od listopada 2007 r. do marca 2010 r. i od lipca 2010 r. do maja 2011 r., stwierdzono, że cyt. „położenie lustra wody w torfowisku cechuje wyraźna zmienność sezonowa. W punkcie pomiarowym A4, w sezonie letnim 2008 r. poziom wody podlegał dużym wahaniom, jednak ogólnie był niski. Najwyższy stan wody w sezonie zimowym 2008/2009 zarejestrowano w połowie lutego 2009 r. Od kwietnia 2009 r. lustro wody opadało, a od pierwszej dekady maja do października 2009 r. poziom wody wykazywał tendencję wzrostową, choć występowały dość duże fluktuacje. Od początku października 2009 do kwietnia 2010 r. stan wody w najwyższej części kopuły torfowiska był dość wysoki i stosunkowo wyrównany.” Kolejna seria pomiarów rozpoczęła się pod koniec lipca 2010 r., kiedy poziom wody zaczął się podnosić po okresie wczesnoletniej suszy. W okresie od sierpnia 2010 r. do początku kwietnia 2011 r. stan wody był dość wyrównany. Przez większość czasu woda stagnowała na powierzchni torfowiska. Między ostatnią dekadą kwietnia, a początkiem maja 2011 r. nastąpił szybki spadek poziomu wody, związany z kilkutygodniowym brakiem opadów. Krzywe poziomu wody zarejestrowane w punktach pomiarowych A1 i A2 między listopadem 2010 r. a majem 2011 r. mają podobny przebieg, przy czym przez cały okres pomiarowy poziom wody w punkcie A1 był dość niski. Od połowy lutego 2011 r. poziom wody w obydwu punktach sukcesywnie opadał, osiągając minimum pod koniec pierwszej dekady marca. W punkcie A3, od listopada 2010 r. do końca marca 2011 r. poziom wody ulegał sukcesywnemu, powolnemu spadkowi. W listopadzie woda stagnowała na powierzchni gruntu, następnie opadła.(...) W punkcie A7, przez cały okres pomiarowy utrzymywał się niski stan wody. W kolejnych miesiącach po sierpniu 2010 r. lustro wody podnosiło się powoli. W styczniu 2011 r. nastąpiło nieznaczne obniżenie poziomu wody, po czym lustro wody ustabilizowało się. W czasie wiosennej suszy woda opadła o kilka cm, jednak spadek nie był tak głęboki i gwałtowny jak w pozostałych punktach pomiarowych.”

Z przytoczonych powyżej wyników monitoringu w rezerwacie Łebskie Bagno wynika, że przyczyną wahań poziomu wody był niedostatek opadów, a nie wysokość istniejących przegród, których ilość na tym obiekcie wynosi 61 sztuk. Szczegółowe poziomy wody mierzone w cm, wraz z lokalizacją punktów podane są w ww. publikacji.

W ww. publikacji, w rozdziale nr 10 pkt 10.1.2 Czarne Bagno dotyczącym wyników monitoringu poziomu lustra wody stwierdzono, że w sieci piezometrów ręcznych cyt.:

„W transekcie 1, w punkcie C1 niskie położenie lustra wody w sierpniu 2006 r. wiązało się z drenującym oddziaływaniem rowu odwadniającego; bezpośrednio po wybudowaniu

przegród nie uzyskano jeszcze efektu spiętrzenia wody. W sezonie letnim 2007 r. zaobserwowano dość znaczne podniesienie się średniego poziomu wody. Największą zmianę w porównaniu do roku 2006 zaobserwowano w punkcie C1, co dowodzi skuteczności działania przegród piętrzących wodę. W obrębie polderów poeksploatacyjnych lustro wody obniżało się wraz z odległością od głównego rowu, a w punkcie C6 (poza polderami) poziom wody był nieco wyższy niż w zachodniej części wyrobisk. W lecie 2008 r., mimo długiego okresu wysokich temperatur i braku opadów, lustro wody na odcinku C1 – C2 transektu utrzymywało się na poziomie bardzo zbliżonym do sezonu letniego z poprzedniego roku. Polder, na którym umieszczony jest piezometr C1, uległ trwałemu podtopieniu. W centralnej i zachodniej części wyrobisk, a także w punkcie C6 poziom wody był dość niski. W trzecim kwartale 2009 r. w punkcie C1 woda stagnowała na powierzchni gruntu. W pozostałych punktach pomiarowych omawianego transektu poziom wody był dość wyrównany. W sezonie letnim 2010 r. odnotowano najwyższy stan wody na większości polderów, przy czym zaznaczał się wyraźny spadek poziomu wody w osi wschód – zachód.

Transekt 2 przeprowadzono wydłuż osi północ – południe. W roku 2004 poprzez całą niemal powierzchnię przeszedł powierzchniowy pożar. Na spalenisku następuje sukcesja roślinności wrzosowiskowej z niewielkim udziałem gatunków właściwych dla torfowisk wysokich. W trzecim kwartale 2006 r. najwyższe położenie lustra wody zarejestrowano w punkcie C8, znajdującym się w centralnej części spaleniska i oddalonym od rowów odwadniających. Najniższe stany wody zanotowane zostały w punktach C3 (na wyrobisku po frezowaniu) i C10 (na zarastającym wrzosowisku na torfie). Latem 2007 r. stan wody był relatywnie wysoki. Sezon letni 2008 r. charakteryzował się niskim położeniem lustra wody. W trzecim kwartale 2009 r. zarejestrowano dużą zmienność poziomu wody w punktach pomiarowych. Średnia głębokość zalegania lustra wody latem 2010 r. zbliżona była do zanotowanej w trzecim kwartale roku poprzedniego.

Transekt 3 przebiega w osi wschód – zachód. W sierpniu 2006 r. poziom wody zarejestrowany we wszystkich trzech piezometrach był niski. Latem 2007 r. poziom wody w tych punktach był znacznie wyższy, niż w roku poprzednim. Najwyraźniejszej poprawie uległy warunki wodne na wilgotnym wrzosowisku z niewielkim udziałem drzew. W trzecim kwartale 2008 r. poziom wody mierzony wzdłuż transektu 3 był niski. Wynikało to prawdopodobnie z warunków pogodowych – lato 2008 r. było gorące i suche. Sezon letni 2009 r. charakteryzował się najwyższym stanem wody w okresie lat 2006 – 2010 r. Latem 2010 r. poziom wody we wszystkich punktach transektu 3 był nieco niższy, niż w poprzednim sezonie letnim.

Wyniki pomiarów prowadzonych w sieci piezometrów ręcznych wskazują na istotne polepszenie warunków wodnych na Czarnym Bagnie w stosunku do stanu przed wybudowaniem przegród piętrzących.

Natomiast w sieci 14 rejestratorów automatycznych, poziom wody w latach 2008 – 2010 podlegał dużym fluktuacjom i cechował się wyraźną zmiennością sezonową. W roku 2008 od stycznia do początku maja poziom wody we wszystkich punktach pomiarowych był wysoki i względnie wyrównany. W maju 2008 nastąpił gwałtowny spadek poziomu lustra wody. Niski stan wody utrzymywał się do końca października. Od początku listopada lustro wody zaczęło się podnosić, aż do stabilnego, dość wysokiego poziomu, utrzymującego się między trzecią dekadą listopada 2008 r. a początkiem stycznia 2009 r. W okresie niskich temperatur panujących w styczniu i lutym 2009 r. poziom wody spadł, po czym sukcesywnie wzrastał i do początku kwietnia był wysoki i dość wyrównany. Na przełomie kwietnia i maja lustro wody obniżyło się. Fluktuacje poziomu lustra wody wiosną i latem 2009 r. były większe niż w 2008 r., jednak średnio znajdowało się ono wyżej niż w sezonie wegetacyjnym 2008 r. Okres stabilnego, wysokiego położenia lustra wody trwał od drugiej dekady października 2009 r. do początku stycznia 2010 r. w okresie silnych mrozów i utrzymywania się pokrywy śnieżnej w styczniu i lutym 2010 r. poziom wody obniżył się, osiągając we wszystkich punktach pomiarowych minimum zimowe. W czasie roztopów w marcu 2010 r. w wielu miejscach woda stagnowała na powierzchni gruntu. Wiosna w roku 2010 r. charakteryzowała się większymi fluktuacjami lustra wody niż w poprzednich latach, jednak wysoki poziom wody utrzymywał się dłużej. Spadek poziomu wody zaobserwowano dopiero w drugiej połowie czerwca 2010 r. Latem 2010 r. zmiany położenia lustra wody były duże – w pierwszej połowie lipca stan wody był niski, jednak w ostatniej dekadzie tego miesiąca podniósł się znacznie, a miejscami lustro wody znajdowało się powyżej powierzchni gruntu.

W przedziale lat 2008 – 2010 zaobserwowano skrócenie okresów bardzo niskiego poziomu wody w sezonie letnim oraz zwiększenie fluktuacji lustra wody w pozostałych sezonach roku.”

Z przytoczonych powyżej wyników monitoringu w rezerwacie Czarne Bagno wynika, że przyczyną wahań poziomu wody był niedostatek opadów, a nie wysokość istniejących przegród, których ilość na tym obiekcie wynosi 105 sztuk. Szczegółowe poziomy wody mierzone w cm, wraz z lokalizacją punktów podane są w ww. publikacji.

- „*proszę odnieść się do zagadnienia: czy należy poszerzyć powierzchnie objęte usuwaniem drzew*” - wykonawca PZO w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji terenowej stwierdził wzrost powierzchni torfowiska 7110 w wyniku usuwania drzew. Aktualny zasięg siedliska przedstawiono na mapach stanowiących załącznik do dokumentacji. Usuwanie drzew jest ograniczone do granic wydzieleń nieleśnych, usuwanie drzew z wydzieleń leśnych stanowiłoby sprzeczność z obowiązującym Planem Urządzania Lasu na lata 2013-2022, dla lasów Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Lębork;

- „*proszę odnieść się do zagadnienia, czy nie należałoby rozszerzyć powierzchni reintrodukcji torfowców*” – wykonawca PZO w ramach przeprowadzonej inwentaryzacji terenowej ocenił wskaźnik pokrycia mchów na FV (właściwy), z związku z powyższym w PZO nie zaplanowano reintrodukcji torfowców;

- „*w naszej ocenie, należy usuwać drzewa (wraz z chrustem) z kopuł torfowiska (odtworząc mszary, także kosztem boru bagiennego), ale nie należy wykonywać zabiegów trzebieży, zwłaszcza trzebieży późnych, ani w ogóle pozyskiwać drewna, z borów bagiennych ze starymi drzewostanami na brzegach kopuł torfowiskowych*” – zabiegi pielęgnacyjne w nadmiernie zwartych drzewostanach boru bagiennego, aż do uzyskania zwarcia przerywanego, zaplanowane zostały w ramach działań ochronnych zawartych w planie ochrony rezerwatu „Czarne Bagno”, ustanowionym w drodze rozporządzenia nr 28/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 22 października 2007 r. (dotyczy powierzchni łącznie 52,71 ha) oraz w ramach działań ochronnych, zawartych w planie ochrony rezerwatu „Łebskie Bagno”, ustanowionym w drodze rozporządzenia nr 32/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 grudnia 2007 r. (dotyczy powierzchni łącznie 8 ha). W związku z tym uwzględnienie ww. uwagi byłoby sprzeczne z zapisami obowiązujących planów ochrony;

- „*obszar składa się z dwóch rezerwatów przyrody. Na mapie działań nie powinno więc być mowy o „prowadzeniu gospodarki leśnej z uwzględnieniem potrzeb siedliska” (żadna gospodarka leśna nie powinna być prowadzona w rezerwacie, co najwyżej działania ochronne), ani o „zapewnieniu właściwego użytkowania” jeziora dystroficznego (nie powinno w ogóle być użytkowane)*” – uwagę uwzględniono w treści zarządzenia;

- „*ponawiam wcześniejszy wniosek: Wnoszę o rozważenie ochrony obszaru Natura 2000 w szerszym kontekście hydrologii terenów torfowych doliny Łeby od Lęborka do Jeziora Łebsko. Wydaje się, że konieczne byłoby opracowanie modelu hydrologicznego, a następnie projektu renaturyzacji, kształtowania warunków wodnych w całym tym obszarze, którego fragmenty tylko są obecnie uznane za rezerваты przyrody Czarne i Łebskie Bagno oraz Górkowski Las. Taka kompleksowa koncepcja renaturyzacji warunków wodnych powinna zagwarantować m. in.:*

a) *odpowiednią podstawę hydrologiczną do ochrony w/w rezerwatów przyrody, a także do renaturyzacji torfowiska Krakulice (częściowo w Słowińskim Parku Narodowym),*

b) *zachowanie „bagiennych” wartości przyrodniczych, w tym cennej flory, w całym obszarze torfowym, także poza obszarami Natura 2000,*

c) *utrzymanie gospodarki łąkarskiej, ewentualne wsparcie wyposażenia prowadzących tę gospodarkę w sprzęt umożliwiający gospodarowanie w warunkach bagiennych”.*

Ww. uwagi nie uwzględniono w treści zarządzenia, gdyż wykracza ona poza zakres PZO, którego istotą nie jest tworzenie nowych obszarów chronionych bądź poszerzanie granic obszaru Natura 2000.

2. Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku (nr ZO-732-2-19/13 z dn. 27.08.2013 r.)

– uwaga dotyczyła, cyt. „*w załączniku nr 5 do projektu zarządzenie „Działania ochronne” dla*

siedlisk przyrodniczych: torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), torfowiska wysokie zdegradowane, zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji, bory i lasy bagiennie dla działań związanych z ochroną czynną polegającą na: powstrzymaniu wtórnego zarastania torfowiska, kontroli i konserwacji zastawek na rowach melioracyjnych, monitoringu stanu siedliska borów i lasów bagiennych – jako podmiot odpowiedzialny za wykonanie wskazano Nadleśnictwo Lębork. Takie wskazanie nadleśnictwa, bez wymienienia źródeł finansowania przedsięwzięcia, jest sprzeczne z przepisami art. 54 pkt. 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach. W myśl tych przepisów Lasy Państwowe mogą wykonywać zadania z zakresu ochrony gatunkowej roślin i zwierząt oraz sprawować nadzór nad obszarami wchodzącymi w skład sieci Natura 2000, po uzyskaniu na te cele dotacji. RDLP w Gdańsku wnioskuje o wykreślenie Nadleśnictwa Lębork, ze spisu podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie zadań o których mowa wyżej”. Uwaga o wykreślenie ze spisu podmiotów nie została uwzględniona w treści zarządzenia, gdyż przytoczony przepis art. 54 brzmi: „Lasy Państwowe otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa na zadania zlecone przez administrację rządową, a w szczególności na: opracowanie planów ochrony dla rezerwatów przyrody znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, ich realizację, ochronę gatunkową roślin i zwierząt oraz sprawowanie nadzoru nad obszarami wchodzącymi w skład sieci Natura 2000” nie zaś, że mogą wykonywać ww. zadania po uzyskaniu na te cele dotacji. Ponadto Nadleśnictwo Lębork nie zostało wskazane jako podmiot odpowiedzialny za monitoring stanu ochrony siedliska borów i lasów bagiennych, tylko RDOŚ w Gdańsku. Aktualnie trwają prace legislacyjne mające na celu uregulowanie gospodarki finansowej PGL LP i jej relacji z wykonywaniem zadań z zakresu ochrony przyrody. Treść niniejszego zarządzenia nie wskazuje źródła finansowania działań ochronnych, ale wskazuje podmiot odpowiedzialny za pozyskanie środków na ten cel (dotyczy dotacji z budżetu państwa, środków z funduszy celowych, itp.).

3. Nadleśnictwa Lębork z (pismo nr Z-732-12/13 z dn. 28.08.2013 r.) - uwaga tożsama z uwagą zawartą w piśmie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku. Nie została uwzględniona w treści zarządzenia, zgodnie z wyjaśnieniem podanym w pkt 2 niniejszego uzasadnienia.

Informację o projekcie planu zadań ochronnych zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych, udostępnionym poprzez stronę internetową www.wykaz.ekoportal.pl, pod numerem 724/2012.

Projekt zarządzenia został uzgodniony, w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31 poz. 206 ze zm.) z Wojewodą Pomorskim, pismem z dnia 4 lutego 2014 r., nr NK.II.0041.2.2014.MM, na wniosek Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dn. 17 stycznia 2014r. nr RDOŚ-Gd-PNI.6320.13.2012.BF.8.

Ocena skutków regulacji (OSR)

do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łebskie Bagna PLH220040.

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.
Celem wprowadzenia regulacji jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.).
2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.
Zarządzenie będzie bezpośrednio oddziaływać na Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Gdańsku, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Nadleśnictwo Lębork, Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska, Starostę Lęborskiego.
3. Konsultacje społeczne.
W opiniowaniu i konsultacjach społecznych projektu planu zadań ochronnych uczestniczyli przedstawiciele: Urzędu Gminy Nowa Wieś Lęborska, Nadleśnictwa Lębork, Starostwa Powiatowego w Lęborku, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w Gdańsku, Zarządu Melioracji Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego, Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Gdańsku, oraz społeczeństwo, na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) oraz art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Koszty działań ochronnych w ciągu 10 lat obowiązywania planu, oszacowano łącznie na 50 tys. zł. Koszt monitoringu oszacowano łącznie na 31 tys. zł. Środki te planuje się pozyskać z funduszy wspierających finansowo działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo, np. WFOŚiGW w Gdańsku.
5. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Zarządzenie będzie miało pozytywny wpływ na lokalny rynek pracy, w postaci źródła zleceń na wykonanie robót związanych z ochroną czynną.
6. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Zarządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów
Zarządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.
8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej
Zarządzenie nie narusza zapisów zawartych w:
 - 1) „Dyrektywie siedliskowej” - Dyrektywie Rady 92/43 z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.
 - 2) „Dyrektywie ptasiej” - Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.